

Decretul-Lege nr.118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

Beneficiar. Adopție.

Potrivit dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 71 din 03.06.2011 pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Codului civil din 2009: „*Adopțiile încuviințate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil rămân supuse, în ceea ce privește validitatea lor, legii în vigoare la data când au fost încuviințate*”.

Așadar, instanța reține că dispozițiile Codului civil din 1864, privitoare la familie, implicit cele privitoare la adopție, au fost abrogate doar începând cu data de 01.02.1954, când a intrat în vigoare Codul familiei prin Legea nr. 4/1953, care a fost abrogat definitiv prin intrarea în vigoare a Noului Cod civil din 2009 la data de 01.10.2011. Prin urmare, la data de 15 ianuarie 1953, la care a fost adoptat reclamantul, erau în vigoare dispozițiile Codului Civil din 1864 cu privire la adopție.

Ori, potrivit dispozițiilor art. 312 și art. 313 din Codul civil din 1864 incidente în cauză:

„*Art.312 - Adopțiunea va da celui adoptat numele (de familie) adoptatorului, pe care îl va adăuga la adevăratul său nume, putând însă pune numele de familie al adoptatorului și înainte de adevăratul său nume de familie, dacă astfel va urma tocmeala.*

Art. 313 - Cel adoptat va rămânea în familia sa firească, în care își va păstra și toate drepturile sale; cu toate acestea căsătoria este proprită”.

Așadar, potrivit acestor dispoziții legale, cel adoptat va rămâne în familia sa firească, în care își va păstra și toate drepturile sale. Ca atare, reclamantul deși adoptat la 15 ianuarie 1953, totuși nu și-a pierdut legătura de fiu cu tatăl său biologic MD și, în consecință, nu există niciun motiv pentru care să nu-i fie acordate drepturile prevăzute de lege pentru tatăl său, conform art.5 alin.6 din Decretul-Lege nr.118/1990.

Tribunalul Arad, Secția a III-a Contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, sentința civilă nr.337 din 11 aprilie 2022

Constată că prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Arad la data de 26.11.2021, reclamantul MDI, în contradictoriu cu pârâta AJPIS, a solicitat anularea în tot a Deciziei nr... și pe cale de consecință admiterea cererii sale, respectiv admiterea cererii formulate inițial cu nr..., în sensul de a se stabili calitatea sa de beneficiar a drepturilor prevăzute de art. 5, alin. 6 din Legea nr.130/2020, art. 5, alin.6 din Legea nr. 232/2020 de modificare a D.L.118/1990, în calitate de urmaș după tatăl său MD închis pe criterii politice timp de 17 ani, în perioada 10 martie 1945 - 05 martie 1962 și apoi deportat cu domiciliu obligatoriu timp de 36 luni în perioada 05.03.1962 — 08.01.1963 când, datorită condițiilor la care a fost supus timp de peste 18 ani a decedat. Solicită, de asemenea, obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, arată că, prin Decizia nr., i-a fost respinsă cererea pentru încadrarea sa în prevederile art. 5, alin. 6 din Legea nr.130/2020, art. 5, alin. 6 din Legea nr. 232/2020 de modificare a prevederilor D.L.118/1990, apreciindu-se că situația invocată de reclamant, în cazul părintelui său, nu se poate încadra în dispozițiile art. 5, alin. 5-9 din D.L.118/1990.

În motivare se precizează că: „din documentele depuse la dosar, respectiv certificat de adopțiune seria A.b nr... eliberat de Sfatul Popular al orașului Oradea și certificat de naștere seria ..nr. ..., reiese faptul că solicitantul a fost adoptat de către M.I și M.A.A., care au devenit părinții numitului M.D.I și drept urmare, nu poate beneficia de drepturile prevăzute de D.L.118/1990, deoarece acesta nu a suferit nicio persecuție politică pentru ca solicitantul să poată fi încadrat în dispozițiile art. 5, alin. 5-9 din D.L.118/1990.”

Reclamantul apreciază că Decizia nr. .. este neîntemeiată, nefondată, nelegală, motiv pentru care solicită admiterea cererii de chemare în judecată.

Astfel, învederează că, la data când i s-a soluționat contestația - 29.10.2021 prin decizia sa nr. .. AJPIS, a încălcat în mod clar și fără echivoc cerințele art. 12 (1) alin.7 din Legea nr. 232/2020 de modificare a D.L.118/1990, articol devenit ulterior 13 din D.L.118/1990, în sensul că nu a motivat în detaliu motivul respingerii cererii sale și nu a făcut trimitere expres la dispozițiile legale încălcate.

ART. 13 Astfel cum a fost modificat prin ART II din Legea nr.232/2020:

În anul 2020 termenul în care agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București sunt obligate să se pronunțe asupra cererii de stabilire a calității de beneficiar și a indemnizației lunare prevăzute de prezentul decret-lege, este de 90 de zile de la data înregistrării cererii, printr-o decizie motivată.

Simpla mențiune din cuprinsul deciziei în cauză cu privire la faptul că reclamantul ar fi fost înfiat de M.I. și soția A.A., nu poate constitui o motivare în sensul prevăzut de lege.

Așa cum se reține în practică instanțelor de judecată, respectiv în practica ÎCCJ “motivarea actului administrativ constituie, într-adevăr, o veritabilă condiție de validitate a acestuia, o condiție împotriva conduitei arbitrare a autorităților publice, menită să asigure posibilitatea verificării limitelor exercitării puterii lor discreționare.”

Verificarea vizează așadar, temeiurile și efectele deciziei administrative prin prisma unui echilibru rezonabil între interesul public și cel privat, pentru că raportul de drept administrativ este caracterizat prin preeminența interesului public, definit în art. 2, alin. 1, lit. r din Legea nr. 554/2004, ca fiind interesul ce vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor și libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare și realizarea competențelor publice.”

De altfel, partea adversă nu s-a referit la toate aceste aspecte, reținând în mod simplist și subiectiv o altă situație decât cea reală, nemotivând efectiv în fapt și în drept decizia sa.

Apreciază că sunt aplicabile speței și prevederile art. 249 Cod procedură civilă, potrivit cărora cel ce face o susținere trebuie să o dovedească.

Învederează faptul că, AJPIS Arad, a încălcat și cerințele expres prevăzute de art. 13 alin.7 din D.L.118/1990 cu modificările ulterioare, cu privire la termenul în interiorul căruia trebuia să soluționeze cererea reclamantului - 90 zile de la data depunerii, atât timp cât cererea a depus-o la data de 16.12.2020 și a fost soluționată doar în data de 29.10.2020.

Acest termen este unul imperativ, expres prevăzut de lege, iar neîndeplinirea oricărui act în termenul legal atrage decăderea și implicit nulitatea actului în cauză.

Astfel, nerespectarea acestor dispoziții de către AJPIS Arad, dispoziții imperative ale legii, coroborate cu prevederile art. 180 și următoarele Cod procedură civilă, AJPIS Arad, este în culpă, atât timp cât nu s-a încadrat în interiorul celor 90 zile stabilite de lege, nu m-a soluționat cererea decât după 10 luni. De altfel, aceste prevederi, sunt în tangență cu disp. art. 28 din Legea nr. 54/2004 astfel cum au fost completate și modificate prin Legea nr. 262/2007, Legea nr. 76/2012, potrivit cărora:

Art. 28. - (1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte. Compatibilitatea aplicării normelor de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării cauzei.

Consideră că partea adversa a tratat cu superficialitate și subiectivist situația sa și a făcut o aplicare greșită a legii.

Învederează că, în anii 1952 - 1953 (tatăl său fiind închis deja de 7 ani) datorită situației grele cu care s-a confruntat în familia sa, întrucât tatăl său M.D. a fost condamnat începând cu data de 10 martie 1945 la mulți ani de închisoare, reclamantul rămânând numai cu mama sa și fiind permanent verificați și urmăriți de securitate, mama sa a fost obligată să apeleze la ajutorul fratelui său M.I.pentru ca reclamantul să poată continua școala. Astfel, înțelegerea lor a fost în sensul ca reclamantul să primească numele de M, ca efect a unei adopții cu efecte restrânse și în acest mod să poată continua școala, fiind pe un alt nume.

Ca efect a condamnării tatălui său, repercusiunile s-au manifestat și asupra familiei sale M și astfel a început tragedia vieții sale.

Astfel, reclamantul în vârstă 6 ani, a rămas doar cu mama MM, care a fost supusă la o serie de presiuni și amenințări, iar anii care au urmat au fost foarte lungi și grei, viața lor fiind un adevărat calvar.

Mai arată că, a stat permanent cu mama sa MM, nu a locuit niciun moment cu familia M și nu a avut nici o tangență cu aceasta în toată perioada din ianuarie 1953 și cea ulterioară până la majorat și ulterior, adopția fiind făcută doar pentru un singur lucru - pentru a-i schimba numele și în acest fel să aibă posibilitatea să urmeze cursurile școlare, pentru că era prigonit din cauza că tatăl său era deținut politic.

Împreună cu mama sa, a suferit cumplit de foame, acele vremuri fiind deosebit de negre. Atrocitățile la care a fost supus tatăl său și care au avut un puternic efect asupra sa, sunt datorate regimului comunist.

Tatăl său nu a mai rezistat acestor atrocități și chinuri la care a fost supus o perioadă extrem de îndelungată - aproape 18 ani - respectiv 216 luni - 78.840 zile, astfel a decedat acolo în 08.01.1963 când și-a pus capăt zilelor.

Toate acestea l-au marcat profund și iremediabil, fiind afectat pe toate planurile: afectiv, social, profesional, material.

Consideră că pârâta a aplicat cu totul greșit prevederile legale.

La data când a fost emis certificatul de adopție, respectiv 16.01.1953, prin care i s-a schimbat numele din M în cel de MI, drepturile și îndatoririle izvorâte din filiație nu au încetat față de părinții săi firești și față de tatăl său MD — cum impropriu, nejustificat și nelegal pretinde partea adversă, acestea rămânând și în continuare valabile.

Astfel, prin această adopție cu efecte restrânse nu s-a rupt în vreun fel, respectiv nu s-a întrerupt filiația sa față de părinții firești MD și MM.

În primul rând, așa cum rezultă din actul intitulat „Certificat de adopțiune”, seria Ab nr. acesta a fost încheiat la Sfatul Popular al orașului Oradea în data de 15 ianuarie 1953.

Susține că este cert că pe acest act de adopție nu există o stipulare expresă cu privire la adopția cu efecte depline ori în lipsa unei asemenea stipulări, adopția sa a fost cu efecte restrânse, în temeiul căreia apreciază că și păstrat toate legăturile cu rudele sale firești, respectiv cu părinții săi.

La acea dată, respectiv la momentul încheierii actului de adopție pentru reclamant - 15 ianuarie 1953, erau în vigoare dispozițiile prevăzute de codul civil din 1864 cu privire la adopție, având în vedere că doar în anul 1956 a intrat în vigoare Codul familiei.

Mai mult, potrivit dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 71 din 03.06.2011 pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Codului civil, adopțiile încuviințate înainte de intrarea în vigoare a acestuia, rămân supuse în ceea ce privește validitatea lor, legii în vigoare la data când au fost efectuate.

ART. 49 din Legea nr.71/2011 privind punerea în aplicare a noului Cod civil - Adopțiile încuviințate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil rămân supuse, în ceea ce privește validitatea lor, legii în vigoare la data când au fost încuviințate.

Ori, aceste prevederi legale se coroborează cu disp. art. 312 și art. 313 din Codul civil din 1864 aplicabile speței, potrivit cărora cel adoptat va rămâne în familia sa firească, în care își va păstra și toate drepturile sale.

Dispozițiile Codului civil din 1864 - implicit cele cu privire la adopție - au fost abrogate doar începând cu data de 18.04.1956, când a intrat în vigoare Codul familiei prin Legea nr. 4/1953 și care a fost abrogat definitiv prin intrarea în vigoare a Noului Cod civil din 2011 la data de 01.10.2011.

În raport cu cele de mai sus, întărite prin dispozițiile legale la care a făcut trimitere, apreciază că, în cazul său, a fost o adopție cu efecte restrânse, preluând doar numele de MI, rămânând în continuare în familia sa firească M și păstrându-și toate drepturile față de aceasta.

Consideră că cele de mai sus sunt întărite și prin noul său Certificat de naștere pe care l-a primit ca efect a adopției, seria Ne nr. din 16 ianuarie 1953 emis de Sfatul Popular al orașului Oradea, în care se menționează la rubrica părinți în dreptul numelui tatălui - MD - 38 ani, iar în dreptul numelui mamei MM - 28 ani. Astfel, cum tatăl său MD era născut la data de ..1900, la data nașterii reclamantului, el avea 38 ani, exact așa cum s-a menționat în certificatul de naștere.

Astfel, apreciază că poziția părții adverse nu este una corectă, legală, reținându-se o altă situație decât cea care a fost cu adevărat, toate acestea cu atât mai mult cu cât susține că a preluat doar numele de MI, acesta a fost singurul „beneficiu” al adopției ce s-a realizat.

De asemenea, consideră că în nici un caz nu se poate pretinde de către pârâtă că nu ar fi suferit nicio persecuție de pe urma tatălui său, întrucât și la școală, în momentul în care a terminat gimnaziul, a avut de suferit, respectiv i s-a refuzat înscrierea în continuare până nu și-a schimbat numele.

Cu privire la condamnarea pe criterii politice a tatălui său, analizând starea de fapt, în raport cu prevederile legale invocate, consideră că tatăl său a fost condamnat pentru o infracțiune de drept cu caracter politic.

În considerarea faptului că a fost deținut politic și a desfășurat o activitate contrarevoluționară împotriva regimului comunist, a luptat împotriva regimului comunist de la acea

vreme și a fost condamnat pentru o infracțiune de drept cu caracter politic, vin toate prevederile legale emise ulterior datei de 22 decembrie 1989.

Opinează că justetea celor la care a făcut trimitere mai sus, rezultă fără nicio posibilitate de tăgăda din starea de fapt prezentată și din înscrisurile depuse.

Tatăl său MD, născut la data de ...1900, în loc. .. Oradea, fiul lui F. (în unele acte F.) și A., a fost condamnat de Tribunalul Militar Suprem prin sentința penală nr. din 1957 la 17 ani temniță grea, în temeiul dispozițiilor art. 193/1 Cod penal din 1936.

Conform actelor emise de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității București, din dosarul tatălui său de deținut politic, rezultă condamnarea sa inițial pe viață și apoi la 17 ani temniță grea, el fiind contrarevoluționar.

Astfel, din Nota Raport din 14.11.1961 emisă de Ministerul Afacerilor Interne - Formațiunea 0606 Gherla reiese că Deținutul C.R. MD, fiul lui F și al A, născut la 1900., în comuna, Raionul Oradea, Regiunea Crișana, a fost condamnat și pedepsit în temeiul art. 193/1 c.p., la 17 ani D.G., prin Hot. Nr. 957 a Tribunalului Militar Suprem col. Militar.

Aspectele menționate sunt întărite și prin Actul nr. .din data de 1962 emis de M.A.I. - Serviciul „C” precum și Referatul nr. din data de 1962 emis de M.A.I. - Serviciul „C”.

- Adresa emisă de Direcția Miliției Reg. Bucuresti, Serviciul evidența populației cu nr. ..., către Direcția Generală a Miliției, din care rezultă că tatăl său a fost adus din închisoare de către miliția Raion Gherla și i s-a fixat domiciliul obligatoriu în com. Fundata timp de 36 luni, fiind luat în evidență;

- Act emis de M.A.I. Direcția Miliției Regiunii Cluj, Serviciul evidența populației cu nr.17127/17.03.1962, către Direcția Generală a Miliției, prin care se atestă că MD a fost eliberat din Penitenciarul Gherla în data de 1962, fiind dus cu însoțitor la această dată, stabilindu-i-se domiciliu obligatoriu;

- Adresa emisă de M.A.I. Direcția Generală a Miliției cu nr. din 03.03.1962 către Direcția Miliției Reg. Cluj, care atestă faptul că tatăl său a fost ridicat din penitenciarul Gherla la data de 1962 și a fost trimis cu însoțitor la domiciliul obligatoriu ce i s-a fixat în loc. Fundata Raionul Slobozia;

- Adresa emisă de M.A.I. către D.M.R./Bucuresti cu nr. .1962 - , care atestă faptul că în baza Deciziei MAI nr. .. din 28.02.1962, i s- a fixat domiciliu obligatoriu tatălui său, fiind trimis la Raionul de miliție Slobozia;

- Adresa emisa de M.A.I. - V.M.0123 București cu nr. .. către Direcția Generală a Miliției, prin care se dovedește faptul că tatăl său a fost deținut în Penitenciarul Gherla și la .. 1962 a fost eliberat, fiindu-i stabilit în continuare domiciliu obligatoriu timp de 36 luni în loc. Fundata, raionul Slobozia;

- Declarație dată de tatăl său în data de .. 1962 în fața organelor de miliție, prin care se obligă să se stabilească în com. Fundata, Raionul Slobozia;

- Act emis din Arhiva operativă Ministerului Afacerilor Interne - dos. .. din 1963 privindul pe tatăl său MD;

- Act din dosarul de domiciliu obligatoriu, emis de M.A.I. cu nr...;

- Nota Raport din 14.11.1961 emisă de M.A.I. Formațiunea .. Gherla, din care rezultă faptul că tatăl său a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 193/1 Cod penal la 17 ani temniță grea de către Tribunalul Militar Suprem Col. Militar, iar în timpul deținerii nu a fost pedepsit disciplinar, iar pedeapsa expiră la data de 05.03.1962;

- Act emis de Ministerul Afacerilor Interne - Serviciul „C” cu nr... din 27.11.1961, către M.A.I. Dir. Regională Cluj - act strict secret, din care reiese că tatăl său MD a fost condamnat pentru delictul de activitate împotriva clasei muncitoare, la 17 ani detenție grea, fiind deținut în Penitenciarul Gherla;

- Decizia nr. E/16390 emisă de Ministerul Afacerilor Interne pentru fixarea domiciliului obligatoriu timp de 36 luni în com. Fundata raionul Slobozia, decizie care intră în vigoare la data de ..1962;

- Act emis de M.A.I. Direcția Regională București către Ministerul Afacerilor Interne cu nr. ..din 07.02.1963, privind scoaterea din evidență întrucât tatăl său a decedat la data de 08.01.1963;

- Act emis cu nr. .. din 27.04.1963 de către M.A.I. către U.M, 0123/E Buc, pentru operarea decesului;

- Act emis de M.A.I. la data de ..1963, prin care se atestă faptul că prin Decizia M.A.I. nr... din 28.02.1962 i s-a fixat domiciliu obligatoriu timp de 36 luni în com. Fundata raionul Slobozia;

- Act cuprinzând Arhiva operativă- dosar nr..., Vol. nr. 1 din 11.10.1967;
- Sentința penală nr. ..din .. 1957 pronunțată de Tribunalul Militar al Reg.III-a Militară Cluj, în dosarul nr...;
- Decizia nr...1957 pronunțată de Tribunalul Suprem al R.P.R. în dosarul nr...;
- Act emis de Direcțiunea Generală a Securității Poporului cu nr. .. către Penitenciarul Văcărești, din care rezultă că tatăl său, împreună cu un alt deținut au fost ținuți la dispoziția securității, neputând să ia legătură cu vreo persoană din afară;
- Act emis de Penitenciarul Principal Aiud cu numărul .. din .. cu ștampila emisă de Penitenciarul Văcărești, prin care se arată că se anexează în copie foile de încarcerare și transfer pentru MD și alți doi deținuți, urmând a se dispune să se confirme primirea deținuților și a dosarelor;
- Act emis de Formațiunea .. Gherla cu nr...05.03.1962 din care rezultă faptul că tatăl său a fost încarcerat, respectiv a fost închis la data de 10.03.1945, în baza mandatului de arestare nr...emis de Tribunalul Reg. Militar Cluj, fiind condamnat la 17 ani închisoare prin hotărârea nr... a Tribunalului Suprem Colegiul Militar, pentru activitate contra clasei muncitoare, art.193/1 Cod penal;
- Declarație pe care tatăl său a dat-o la ieșirea din închisoare, în sensul că nu are voie să divulge nimănui nimic din cele văzute și auzite de el, în legătură cu locurile de deținere pe unde a trecut și nici despre persoanele încarcerate;
- Mandat de executare a pedepsei nr... din ...

Precizează că toate aceste înscrisuri comunicate de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității București, precum și cele pe care le-a depus anterior, odată cu cererea sa inițială, dovedesc fără nicio posibilitate de tăgăda faptul că tatăl său a fost unul dintre liderii contrarevoluționari arădeni, fiind condamnat pe criterii politice, pentru o infracțiune de drept cu caracter politic, așa cum rezultă din cuprinsul dispozițiilor prevăzute de art. 1, pct. 1, pct. 2 din legea nr. 221/2009.

Mai apreciază că, dispozițiile prevăzute de art.193/1 (sau 193¹) Cod penal din anul 1936, în temeiul cărora tatăl său a fost condamnat la 17 ani închisoare de Tribunalul Militar al Reg. III-a Militară Cluj, în dosarul nr. .. și de Tribunalul Suprem al R.P.R., se regăsesc în prevederile ART 1 (1), (2) DIN LEGEA NR. 221/2009, conform cărora :

- (1) constituie condamnare cu caracter politic orice condamnare dispusa printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pronunțată în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, pentru fapte săvârșite înainte de data de 6 martie 1945 sau după această dată și care au avut drept scop împotrivirea față de regimul totalitar instaurat la data de 6 martie 1945;

- 2) constituie de drept condamnări cu caracter politic condamnările pronunțate pentru faptele prevăzute în : (a) art.185-187, 190, 101, 193¹, 194, 194¹ – 194⁴,196¹, 197, 207 - 209, 209¹-209⁴, 210 - 218, art. 228, art. 228A din Codul penal din 1936, republicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 48 din 2 februarie 1948, cu modificările ulterioare și completările ulterioare.”

Ori în cazul de față, în raport cu înscrisurile depuse și cu starea reală de fapt, solicită să se constate că tatăl său a fost condamnat nu pentru o activitate cu caracter fascist/și sau legionar sau pentru că ar fi făcut parte dintr-o organizație de acest gen, ci pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 193¹ Cod penal, pentru activitate contra clasei muncitoare, fiind infracțiune de drept cu caracter politic. Implicit pentru fapte care au avut drept scop împotrivirea față de regimul totalitar comunist instaurat la data de 6 martie 1945, așa cum reiese clar și fără echivoc din cuprinsul dispozițiilor legale menționate în art. 1 pct.(1), (2) din Legea nr. 221/2009.

Pe de alta parte, cu ocazia soluționării cererii sale, consideră că sunt incidente și prevederile art. 2 din cuprinsul Legii nr. 221/2009, conform cărora „toate efectele hotărârilor judecătorești de condamnare cu caracter politic prevăzute la art. 1 sunt înlăturate de drept. Aceste hotărâri nu pot fi invocate împotriva persoanelor care au făcut obiectul lor.”

Faptul că a luptat împotriva regimului comunist, dorind schimbarea acestui regim comunist și nicidecum nu a desfășurat o activitate cu caracter fascist, legionar, respectiv nu a făcut parte dintr-o organizație de tip legionar sau fascist, rezultă din înscrisurile depuse și cele alăturate, cu atât mai mult cu cât a fost condamnat pentru infracțiuni de drept cu caracter politic, activitatea sa având drept scop răsturnarea regimului comunist din Republica Populară Română.

A mai depus la dosarul constituit la Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială și o alăa declarație prin care precizează faptul că reclamantul nu a suferit condamnări pentru infracțiuni contra umanității, nu am desfășurat/aderat/sprrijinit o activitate fascistă și/sau legionară în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel și nu cunoaște ca tatăl său să fi desfășurat/aderat/sprrijinit o

activitate fascistă și/sau legionară în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel și că ar fi suferit condamnări pentru infracțiuni contra umanității.

Astfel și în cazul tatăl său, apreciază că se impune conform legii, ca efectele acestor hotărâri judecătorești de condamnare să fie înlăturate și să nu fie folosite împotriva sa și implicit în cazul reclamantului, în dosarul constituit la Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Arad. Consideră astfel că sunt încălcate cerințele expres prevăzute în aceste dispoziții legale.

Important este totodată și faptul că prin art. 1 din O.U.G. nr. 214/1999, cu modificările ulterioare (Legea nr. 568/2001, Legea nr.173/2006), se recunoaște calitatea de luptător în rezistența anticomunistă desfășurată în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, persoanelor condamnate pentru infracțiunile săvârșite din motive politice, sau supuse, din motive politice, unor măsuri administrative abuzive.

ART.2(1) Constituie infracțiuni săvârșite din motive politice infracțiunile care au avut drept scop:

- a) exprimarea protestului împotriva dictaturii, cultului personalității, terorii comuniste, precum și abuzului de putere din partea celor care au deținut puterea politică;
- b) militarea pentru democrație și pluralism politic;
- c) propaganda pentru răsturnarea ordinii sociale existente până la 22 decembrie 1989 sau manifestarea împotrivirii față de aceasta;
- d) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, recunoașterea și respectarea drepturilor civile și politice, economice, sociale și culturale;
- e) înlăturarea măsurilor discriminatorii pe motive de naționalitate sau de origine etnică, de limba ori de religie, de apartenență sau opinie politică, de avere ori de origine socială.

Atât libertatea de exprimare în sine, cât și dreptul de exprimare a convingerilor politice, reprezentau și atunci și reprezintă și acum drepturi fundamentale ale persoanei, așa cum rezultă din legea fundamentală a României (art. 30 din Constituția României), ceea ce întărește și mai mult convingerea potrivit căreia tatăl său nu a desfășurat o activitate cu caracter fascist, legionar, în cadrul unei organizații de acest gen, ci a dorit schimbarea regimului comunist.

Pe de altă parte, fiind vorba de drepturi fundamentale ale persoanei, restrângerea exercițiului lor, nu se putea face decât în mod excepțional și numai pentru considerente obiective, de natură să apere un interes public.

Inclusiv în prevederile art. 27, art. 28, art. 31 din Constituția Republicii Populare Române din 1948 (lege fundamentală în vigoare la data când a fost tatăl său condamnat) se menționa în mod expres aceste drepturi fundamentale ale omului, fiind garantate, respectiv libertatea individuală a omului, libertatea cuvântului, a întrunirilor, mitingurilor, manifestărilor.

De asemenea, și în cuprinsul Constituției Republicii Populare Române din 1952 s-au regăsit aceste drepturi fundamentale ale omului, la articolele 81 și următoarele, art.85, aspect confirmat prin conținutul prevederilor legale mai sus menționate.

Apreciază, astfel, că din cuprinsul înscrisurilor existente, reiese fără nicio posibilitate de tăgada faptul că au fost îngădite următoarele drepturi și libertăți fundamentale ale omului, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată: dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborate cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului; dreptul la viață privată prevăzut de art. 33 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 12,13 și următoarele, art.19, 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Invocă prevederile legale expres menționate în O.U.G. nr. 31/2002, completată și modificată prin Legea nr. 217/2015:

Prin aceste prevederi legale se clarifică efectiv ce înseamnă o organizație cu caracter fascist, legionar, precum și reglementările legale privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii, modificată și completată prin Legea nr. 217/2015 de modificare a O.U.G. 31/2002, respectiv Legea nr. 107/2006.

La articolul 2, literele a) - c) se modifică și vor avea următorul cuprins;

"a) prin organizație cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob se înțelege orice grup format din trei sau mai multe persoane, care își desfășoară activitatea temporar sau permanent, în scopul promovării ideilor, concepțiilor sau doctrinelor fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe, precum ura și violența pe motive etnice, rasiale sau religioase, superioritatea unor rase și inferioritatea

altora, antisemitismul, incitarea la xenofobie, recurgerea la violență pentru schimbarea ordinii constituționale sau a instituțiilor democratice, naționalismul extremist. în această categorie pot fi incluse organizațiile cu sau fără personalitate juridică, partidele și mișcările politice, asociațiile și fundațiile, societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte persoane juridice care îndeplinesc cerințele prevăzute la prezenta literă;

b) prin simboluri fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe se înțelege; drapelele, emblemele, insignele, uniforme, sloganurile, formulele de salut, precum și orice alte asemenea însemne, care promovează ideile, concepțiile sau doctrinele prevăzute la lit. a);

c) prin persoană vinovată de săvârșirea unor infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război se înțelege orice persoană condamnată definitiv de către o instanță judecătorească română ori străină sau prin orice hotărâre recunoscută în România, potrivit legii, pentru una sau mai multe infracțiuni de genocid contra umanității, și de crime de război, precum și persoana din conducerea unei organizații al cărei caracter criminal a fost constatat prin hotărârea unei instanțe penale internaționale;

La articolul 2, după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:

e) prin holocaust pe teritoriul României se înțelege persecuția sistematică și anihilarea evreilor și a romilor, sprijinită de autoritățile și instituțiile statului român în teritoriile administrate de acestea în perioada 1940-1944;

f) prin Mișcarea Legionară se înțelege o organizație fascistă din România care a activat în perioada 1927-1941 sub denumirile de «Legiunea Arhanghelului Mihail», «Garda de Fier» și «Partidul Total pentru țară».

Este adevărat că în discuție este o perioadă foarte îndelungată de timp, peste 74 ani (din 1941 când Mișcarea legionară din România și-a încheiat activitatea și până în 2015 când a aparut Legea nr. 217), cu situații diferite, concepții, acțiuni, mentalități și nu în ultimul rând, regimuri diferite, dar conținutul acestor reglementări reprezintă un punct de reper în speța de față și apreciază că se confirmă suplimentar. față de cele arătate până acum, faptul că tatăl său, până la data când a fost arestat și închis, nu a desfășurat activitate cu caracter fascist și/sau legionar și nu a făcut parte dintr-o organizație de acest gen.

Ori, atâta timp cât, așa cum rezultă din cuprinsul dispozițiilor legale la care s-a făcut trimitere mai sus, MIȘCAREA LEGIONARA DIN ROMANIA, a activat în perioada 1927 - 1941, iar activitatea specific legionară, sau fascistă, însemnele, simbolurile, emblemele, uniforme, sloganurile, inclusiv formele de salut, au fost cu totul altele decât cele privind-l pe MD condamnat potrivit disp. ART.193/1 Codul Penal din 1936 (infracțiune de drept cu caracter politic așa cum stabilește art. 1, alin. (1) și (2) din legea nr. 221/2009), în nici un caz nu se poate reține că ar fi desfășurat activitate cu caracter legionar sau fascist într-o asemenea organizație, la un interval de mai mulți ani, de la data când mișcarea legionară și-a încetat activitatea în România.

Pe de alta parte, învederează că tatăl său nu a avut nimic în comun cu simbolurile fasciste, legionare, rasiste, xenofobe, insigne, uniforme, sloganuri, așa cum se pretinde prin dispozițiile legale mai sus menționate.

Nu a întreprins nimic în scopul promovării ideilor, concepțiilor sau doctinelor fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe, precum și ura și violența pe motive etnice, rasiale sau religioase, el și-a desfășurat activitatea în scopul luptei împotriva regimului comunist pentru schimbarea acestuia, așa cum se recunoaște clar și fără echivoc în cuprinsul actelor obținute de la CNSAS și a celorlalte depuse la dosar.

Mai invocă și prevederile Legii nr. 30/1994, privind ratificarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și protocoalele adiționale la această convenție, la Legea nr. 157/2014, a căror prevederi legale vin să întărească și mai mult apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Reiterează faptul că și el, un copil la acea vreme, la data arestării tatălui său, având vârsta de 7 ani, a suferit consecințele multor anii de închisoare și deportare pe care tatăl său i-a făcut cu totul nemeritat, atât atunci cât și ulterior, fiind puternic stigmatizat în perioada cât reclamantul a fost la școală.

Face trimitere și la practica judiciară depusă la dosarul cauzei și la practica judiciară creată la Tribunalul Arad, în dosarul 235/108/2021, dosarul nr.1218/108/2021 - sentința civilă nr. 999/28 iunie 2021, dosarul nr. 1217/108/2021 - sentința civilă nr. 1073/29.07.2021, sentința penală nr.

1094/25.08.2021 în dosarul nr. 236/108/2021, sentința civilă nr. 1114/08.09.2021 în dosarul 925/2021, dosare în care completuri diferite de judecată au admis contestațiile reclamantilor, au anulat deciziile Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Arad și s-a stabilit calitatea de beneficiar al DL.118/1990, a Legii nr. 130/2020, a legii nr. 232/2020 pentru fiecare persoană în parte.

Pentru motivele invocate mai sus, având în vedere starea reală de fapt, înscrisurile depuse și totodată prevederile legale ce-i sunt aplicabile, solicită anularea deciziei, admiterea contestației pe care a formulat-o împotriva Deciziei în cauza cu nr. 1379/29.10.2021 și admiterea cererii inițiale formulată în temeiul Legii nr. 130/2020, a legii nr. 232/2020 și a Decretului-lege nr. 118/1990 cu modificările ulterioare, în sensul de a i se stabili calitatea de beneficiar a drepturilor prevăzute de art. 5, pct. 6 din Legea nr. 232/2020, DL. 118/1990, cu modificările ulterioare, cu obligarea părții adverse la emiterea unei noi decizii și de asemenea de plată a cheltuielilor de judecată generate de prezentul proces.

În drept, invocă D.L. 118/1990, art. 313 din Codul civil din 1864, Legea nr. 554/2004 cu modificările ulterioare, Legea nr.130/2020, Legea nr. 232/2020, art. 1, alin. 1, lit. a, art. 2 din Legea nr. 221/2009, art. 1, art. 2 din O.U.G nr.214/1999, cu modificările ulterioare (Legea nr. 568/2001, Legea nr.173/2006), art. 27, art. 28, art. 31 din Constituția RPR din 1948, art. 81 și următoarele, art.85 din Constituția R.P.R. din 1952, art. 1 (1), (2), art. 2 (1), (2) din O.U.G.137/2000 aprobată prin Legea nr.48/2002 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare între persoane, art.13 și urm., art.19, 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 249, art.180 și următoarele Cod procedură civilă, art. 49 din Legea nr.71/2011 de punere în aplicare a Noului Cod civil.

În probațiune, a depus la dosar înscrisuri.

La data de 31.12.2021 pârâta a depus la dosar întâmpinare prin care solicită respingerea contestației ca netemeinică și nelegală.

Arată că, reclamantul s-a adresat Comisiei de aplicare a DL nr. 118/1990 din cadrul AJPIS Arad cu cererea înregistrată la sediul instituției cu nr. 2/14849/16.12.2020 prin care a solicitat stabilirea calității de urmaș potrivit art. 5, al. 5 coroborat cu al. 6 din Decretul-Lege nr. 118/1990, după părintele sau biologic, MD, decedat la data de ..1963.

Contestatorul a solicitat stabilirea calității de urmaș în baza art. 5, al. 5 și 6 din DL nr. 118/1990, ca urmare a faptului că tatăl său biologic a fost persecutat pe motive politice, fiind privat de libertate în perioada: 10.03.1945 - 05.03.1962, situație ce se încadrează în prevederile art.1, al. 1 lit. a și pentru perioada 05.03.1962 - 08.01.1963 cât a fost deportat cu domiciliu obligatoriu.

Prin decizia nr. .. din 29.10.2021 privind respingerea cererii de acordare a drepturilor prevăzute de Decretul Lege nr. 118/1990, contestatorului i s-a respins solicitarea, deoarece din documentele depuse la dosar, respectiv certificat de adopțiune seria A.b nr...eliberat de Sfatul Popular al orașului Oradea și certificat de naștere seria Nd nr. ..., reiese faptul că solicitantul a fost adoptat de către MI și MA-A, care au devenit părinții numitului MDI și drept urmare, nu poate beneficia de drepturile prevăzute de D.L. nr. 118/1990, având în vedere că aceștia nu au suferit nicio persecuție politică pentru ca solicitantul să poată fi încadrat în dispozițiile art.5 al.5-9 din DL 118/1990.

Potrivit art. 5, al. 6 din DL 118/1990 beneficiază de prevederile DL 118/1990: „(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.”

Decretul lege nu prevede situația copilului adoptat ca urmare a exercitării unor presiuni decurgând dintr-o condamnare politică, pentru a-l putea încadra pe contestator în aceasăa situație.

Învederează că, la art. 5, al. 3 din DL 118/1990, în cazul soțului supraviețuitor, este prevăzută situația în care din motive de supraviețuire, soțul supraviețuitor a fost nevoit (nevoită) să divorțeze de cel închis.

Așadar, această situație este reglementată expres, spre deosebire de situația copilului adoptat care nu este prevăzută expres în DL nr. 118/1990.

Cu privire la motivarea deciziei contestate, potrivit art. 13 din DL 118/1990, dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face de către persoanele interesate cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil, prin orice mijloc de probă prevăzut de lege.

Cererea contestatorului a fost analizată pe baza documentelor oficiale depuse de contestator la dosar, așadar, reținerile comisiei nu sunt aleatorii și nici distorsionate.

Din înscrisurile depuse în probațiune de către contestator reiese că acesta a fost înfiat, ca atare la data înfierii, drepturile și îndatoririle izvorâte din filiație între cel înfiat și părinții săi firești încetează.

Ca atare, contestatorul nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de drepturilor conferite de art. 5, al. 6 din Decretul-Lege nr.118/1990 după numitul MD.

Toate aceste aspecte au fost reținute de către Comisia de aplicare a DL 118/1990 în decizia contestată, cu indicarea înscrisului care a stat la baza respingerii dreptului.

Înalta Curte de Casație și Justiție are în vedere că principiul motivării impune necesitatea ca autoritatea care emite un act administrativ să arate, în mod expres, elementele de fapt și de drept care determină adoptarea deciziei respective. Motivarea reprezintă un element esențial pentru formarea convingerii cu privire la legalitatea și oportunitatea actului administrativ, constituind, totodată, o garanție a alegerii soluției optime de către organul de decizie.

Amploarea și detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanțele fiecărui caz. Așadar, deși motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri în concretă, după natura acestuia și contextul adoptării sale, prin prisma obiectivului său, care este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului. (Decizia nr. 1442 din 6 martie 2020, pronunțată de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.)

Ca atare, pârâta consideră că nu se poate susține de către contestator că decizia contestată nu este motivată, deoarece s-a atins finalitatea urmărită prin motivare, respectiv transparență în profitul beneficiarului și permite, de asemenea, instanței să realizeze controlul său jurisdicțional.

Referitor la persecuția suferită de tatăl biologic al reclamantului constând în privarea de libertate, reclamantul face referire la faptul ca părintele său nu a fost condamnat pentru o infracțiune cu caracter fascist și/sau legionar, dintre cele prevăzute de art. 14 din DL nr.118/1990.

Or, motivul respingerii nu a fost acesta. În cuprinsul deciziei de respingere nu se face nicio referire la art. 14 și la aspecte legate de activitatea fascistă și/sau legionară desfășurată de tatăl acestuia.

Deși, motivul respingerii a fost legat de filiația contestatorului, raportat la solicitarea acestuia de încadrare în prevederile art. 5, al. 6 după părintele sau biologic, precizează că:

- MD a fost condamnat în baza art. 193/1 din Codul penal, infracțiune prevăzută printre cele cu caracter politic din Lg nr.221/2009, cu toate acestea, susține că, din referatul MAI -Serviciul "C" nr.14/819084/21.02.1962 (nedepus de către contestator la dosarul cauzei, dar depus la dosarul administrativ) reiese că „în anul 1920 s-a încadrat în poliție cu gradul de agent, activând până în anul 1945. În această perioadă a desfășurat o intensă activitate împotriva clasei muncitoare și a mișcării progresiste, urmărind, perchezitionând, creștând și cercetând, cu care ocazie maltrată și schingiuita elementele urmărite pentru activitate progresista.

Persoanele cercetate erau lovite de cel în cauză cu vene și tendoane de bou și bastoane de cauciuc și le suspenda pe două scaune cu ajutorul unui drug de fier, continuând să le aplice lovituri peste picioare. În urma acestor „tratamente” au încetat din viață sau au rămas mutilate o serie de persoane.”

Așadar, chiar dacă instanța ar constata că reclamantul este îndreptățit să beneficieze de drepturile prevăzute de DL nr. 118/1990, în calitate de copil, după părintele său biologic, pârâta apreciază că infracțiunea pentru care a fost condamnat tatăl biologic al reclamantului, nu are caracter politic.

Din înscrisurile depuse în probațiune eliberate de CNSAS nu reiese că acesta și-a exprimat în vreun fel protestul împotriva regimului comunist, doar că acesta abuzând de funcția sa de polițist a maltratat și schingiuit oameni, anterior instaurării dictaturii politice din 6 martie 1945.

Așadar, nu se poate stabili un raport de cauzalitate între faptele sale și persecutarea sa pe motive politice.

Ca atare, apreciază că situația tatălui biologic, MD, nu se încadrează în prevederile art. 1, al. 1, lit. a din DL nr. 118/1990.

Referitor la cea de-a doua persecuție suferită de tatăl biologic, respectiv domiciliul obligatoriu, arată că, reclamantul evită să menționeze încadrarea juridică a situației tatălui său în prevederile art. 1, al. 1, lit. d, menționând că tatăl acestuia a fost deportat cu domiciliu obligatoriu în baza Deciziei nr. E/ 1962.

Or, din această decizie reiese că tatălui acestuia, după eliberarea din penitenciar i se fixează domiciliu obligatoriu în com. Fundata, raionul Slobozia.

Sușține că, din toate înscrisurile eliberate de CNSAS referitoare la stabilirea domiciliului obligatoriu reiese fără echivoc că singura măsură administrativă aplicată tatălui biologic al reclamantului este stabilirea domiciliului obligatoriu, nefiind nicio mențiune cu privire la deportare.

De altfel, tatăl reclamantului nu putea fi deportat (strămutat), deoarece acesta până la data de 05.03.1962 s-a aflat în penitenciar.

Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 8/2012 arată următoarele cu privire la distincția dintre dislocare și domiciliu obligatoriu:

- se poate observa că actul normativ (DL nr.118/1990) a stabilit măsuri reparatorii atât pentru persoanele strămutate, cât și pentru persoanele împotriva cărora a fost luată măsura stabilirii domiciliului obligatoriu.

Înalta Curte de Casație și Justiție arată că, din conținutul unei note de studiu întocmite de Consiliul Securității Statului privind unele măsuri luate de organele Ministerului Afacerilor Interne asupra unor categorii de persoane, în baza unor decrete și hotărâri ale Consiliului de Miniștri, rezultă că măsura administrativă a "dislocării forțate" (strămutarea) era diferită de măsura administrativă a "domiciliului obligatoriu".

Astfel, măsura "dislocării forțate" presupunea mutarea constrânsă a unei persoane din localitatea de domiciliu liber ales, în diferite localități din țară, unde i se fixa domiciliu obligatoriu pe timp nelimitat, în timp ce măsura fixării "domiciliului obligatoriu" presupunea obligația de a nu părăsi domiciliul, astfel fixat, pe timp nelimitat, fără ca aceasta să fie însoțită de dislocare.

Din analiza modului în care aceste măsuri au fost reglementate la momentul la care au fost luate împotriva persoanelor se poate deduce și modalitatea în care legiuitorul a înțeles să acorde despăgubiri celor împotriva cărora au fost luate aceste măsuri.

Măsura administrativă a dislocării forțate (strămutării) presupunea, mai întâi, mutarea persoanei din localitatea de domiciliu într-o altă localitate, iar apoi obligarea persoanei de a nu părăsi acea localitate unde a fost strămutată. Chiar dacă măsura strămutării era însoțită de măsura domiciliului obligatoriu, aceasta din urmă nu era una distinctă, ci era o măsură care o însoțea pe cea a strămutării, fiind complementară acesteia.

O persoană, atunci când era dislocată, strămutată din localitatea sa de domiciliu într-o altă localitate, nu se putea întoarce la domiciliul inițial decât cu aprobarea organelor statului, iar fixarea domiciliului obligatoriu era consecința strămutării.

În schimb, măsura administrativă a domiciliului obligatoriu s-a putut dispune și ca măsură administrativă distinctă, fără să fi fost precedată de strămutare, dar presupunea tot o îngrădire a dreptului de alegere în mod liber a domiciliului.

Așadar, precizează că, tatăl biologic al reclamantului, în perioada 05.03.1962 - 08.01.1963 a avut stabilit domiciliu obligatoriu, măsură administrativă care potrivit DL nr.118/1990 se încadrează la art.1, al.1, lit. d.

Față de cele arătate, solicită sa respingerea contestației ca netemeinică și nelegală.

În drept, invocă prevederile art. 205 Cod pr. civilă, DL nr. 118/1990.

În probațiune, a depus la dosar înscrisuri.

La data de 17.01.2022 reclamantul a depus la dosar răspuns la întâmpinare.

Arată că, anterior depunerii cererii sale la Tribunalul Arad, a urmat procedura prealabilă prevăzută de Legea 554/2004 cu modificările ulterioare, așa cum reiese din cuprinsul actului atașat răspunsului la întâmpinare.

A.J.P.I.S. Arad, prin înscrisul său nr. 2/14849/03.12.2021, i-a răspuns că plângerea sa ar fi inadmisibilă și că această instituție nu ar fi obligată să urmeze procedura prealabilă prevăzută de Legea 554/2004, fiind aplicabile dispozițiile art. 13 din D.L.118/1990 în sensul că reclamantul trebuie să se adreseze direct instanței de judecată.

Cu privire la întâmpinarea depusă de partea adversă la dosar, solicită să se aprecieze că poziția AJPIS ARAD nu este una corectă, obiectivă și legală.

Astfel, se face trimitere la faptul că „Decretul-lege nr.118/1990 nu ar prevedea situația copilului adoptat ca urmare a exercitării unor presiuni decurgând dintr-o condamnare politică, pentru a-l încadra pe contestator în aceasta situație.” Se mai face vorbire de prevederile art. 5, alin. 3 din D.L.118/1990 în cazul soțului supraviețuitor, care ar fi fost nevoit să divorțeze de cel închis, aspect

care nu au nici cea mai mica legătură cu situația sa, aici fiind în discuție cu totul altă situație decât cea reținută de AJPIIS Arad.

Se mai pretinde de către pârâta că motivul respingerii cererii sale, nu a fost legat de condamnarea tatălui său ci legat de filiație.

Analizând prevederile D.L.118/1990 cu modificările ulterioare, în raport cu starea de fapt din cazul în speță, învederează că potrivit art. 1:

(1) Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

b) a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

c) a fost internată în spitale de psihiatrie;

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

e) a fost strămutată într-o altă localitate;

f) a participat în acțiuni de împotrivire cu arma în mână și de răsturnare prin forță a regimului comunist până la data de 31 decembrie 1964.

Art. 5

(5) De prevederile alin. (6)-(9) beneficiază în mod corespunzător și copilul celui decedat după eliberarea din detenție, internare abuzivă în spitale de psihiatrie, după ridicarea măsurii domiciliului obligatoriu, strămutare, deportare sau prizonierat, în situația în care părintele său, deși ar fi avut dreptul, nu a beneficiat de prevederile prezentului decret-lege.

(6) COPILUL MINOR la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.

Appreciază că din înscrisurile oficiale depuse la dosarul cauzei, reiese fără nicio posibilitate de tăgăda faptul că reclamantul este fiul lui MD, iar în certificatul său de naștere, atât la data nașterii - 1938 - cât și după adopția de către fratele mamei sale - 1953- figurează la rubrica tatăl - MD.

Astfel, menționează că are calitatea de descendent - copil - fiu- al numelui MD, cel care a fost condamnat pe criterii politice - de reprezentanții vechiului regim comunist.

Susține că, niciodată, până acum nu a pierdut această calitate de fiu al tatălui său MD, atât timp cât pe certificatul său de naștere figurează permanent - inclusiv acum tot acesta.

Așa cum reiese incontestabil din înscrisurile pe care le-a depus, reiterează că tatăl său MD născut la data de .1900 în loc. Alparea Raionul Oradea, fiul lui F și A, a fost condamnat de Tribunalul Militar Suprem prin sentința penală nr. din 1957 la 17 ani temniță grea, în temeiul dispozițiilor art.193/1 Cod penal din 1936.

Conform actelor emise de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității București, din dosarul tatălui său de deținut politic, rezultă condamnarea sa inițial pe viață și apoi la 17 ani temniță grea, tatăl reclamantului fiind contrarevoluționar.

Appreciază că este total eronată poziția părții adverse, care a aplicat cu totul greșit prevederile legale, atât timp cât sunt ignorate dispoziții clare, certe în cazul în speță, încercându-se atribuirea unei alte stări de fapt decât cea corectă și reală.

Se arată în întâmpinare faptul că cererea reclamantului a fost analizată pe baza documentelor oficiale pe care le-a depus, aspect nefondat și subiectiv, atât timp cât nu au fost analizate corect aceste acte de stare civilă.

De altfel, reclamantul opinează că pârâta în cuprinsul întâmpinării sale nici nu a făcut trimitere la dispozițiile legale pe care le-a invocat reclamantul în acțiune cu privire la adopție - nu a venit cu nici un fel de contrargument. Ori aceste dispoziții legale aplicabile în speță, întăresc clar și fără echivoc concluzia potrivit căreia reclamantul nu a fost adoptat cu efecte depline, a fost adoptat cu efecte restrânse, nu a pierdut niciodată legătura cu părinții săi firești, ci doar, singurul aspect rezultat din aceasta adopție fiind schimbarea numelui său, pentru că era persecutat din greu și prigonit de reprezentanții regimului, de securitate la acea vreme.

Mai consideră că nu se poate ignora că la data când a fost emis certificatul său de adopție, respectiv 16.01.1953, prin care i s-a schimbat numele din M în cel de Mi, drepturile și îndatoririle izvorâte din filiație nu au încetat față de părinții săi firești și față de tatăl său - cum impropriu, nejustificat și nelegal pretinde partea adversă, acestea rămânând și în continuare valabile.

Astfel, susține că prin această adopție cu efecte restrânse nu s-a rupt în vreun fel, respectiv nu s-a întrerupt filiația sa față de părinții firești MD și MM.

Pe de altă parte, așa cum rezultă din actul intitulat „Certificat de adopțiune” seria Ab nr. , acesta a fost încheiat la Sfatul Popular al orașului Oradea în data de 1953.

Precizează că pe acest act de adopțiune nu există o stipulare expresă cu privire la adopția cu efecte depline, ori în lipsa unei asemenea stipulări, consideră că adopția sa a fost cu efecte restrânse, în temeiul căreia și-a păstrat toate legăturile cu rudele sale firești, respectiv cu părinții săi.

Reiterează faptul că la momentul încheierii actului de adopțiune - 15 ianuarie 1953, erau în vigoare dispozițiile prevăzute de codul civil din 1864 cu privire la adopție, având în vedere că doar în anul 1956 a intrat în vigoare codul familiei.

Mai mult, potrivit dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 71 din 03.06.2011 pentru punerea în aplicare a dispozițiilor noului Cod civil, adopțiile încuviințate înainte de intrarea în vigoare a acestuia, rămân supuse în ceea ce privește validitatea lor, legii în vigoare la data când au fost efectuate.

Ori, aceste prevederi legale se coroborează cu disp. art. 312 și art. 313 din Codul civil din 1864 aplicabile speței, potrivit cărora cel adoptat va rămâne în familia sa firească, în care își va păstra și toate drepturile sale.

Mai învederează că, Agenția Județeană pentru Plați și Inspecție Socială Arad, prin reprezentanții săi nu au făcut nici cea mai mică referire la aceste aspecte trecându-le total sub tăcere, aspect care întărește concluzia potrivit căreia le-au acceptat în mod tacit.

Dispozițiile Codului civil din 1864 - implicit cele cu privire la adopție - au fost abrogate doar începând cu date de 18.04.1956, când a intrat în vigoare Codul familiei prin Legea nr. 4/1953 și care a fost abrogat definitiv prin intrarea în vigoare a Noului Cod civil din 2011 la data de 01.10.2011.

La dosar a depus în copie conformă cu originalul și cartea sa de identitate seria nr. 048409 emisa de Municipiul Arad la data de 15.11.2000, din care rezultă numele părinților săi: D și M, nicidecum numele celor din actul de adopțiune: I și A-A.

Cu privire la condamnarea tatălui său și la încadrarea acestuia potrivit sentinței de condamnare și actului de deportare cu domiciliul obligatoriu, arată că, tatăl său Mălan Dumitru a fost condamnat pentru o infracțiune de drept cu caracter politic.

Dispozițiile prevăzute de art. 193/1 (sau 193¹) Cod penal din anul 1936, în temeiul cărora tatăl său a fost condamnat la 17 ani închisoare de Tribunalul Militar al Reg. III-a Militară Cluj, în dosarul nr. 1180/1956 și de Tribunalul Suprem al R.P.R., se regăsesc în prevederile art. 1 (1), (2) din Legea. 221/2009, potrivit cărora:

“(1) Constituie condamnare cu caracter politic orice condamnare dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pronunțată în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, pentru fapte săvârșite înainte de data de 6 martie 1945 sau după această dată și care au avut drept scop împotrivirea față de regimul totalitar instaurat la data de 6 martie 1945;

(2) Constituie de drept condamnări cu caracter politic condamnările pronunțate pentru faptele prevăzute în : (a) art.185-187, 190, 101, 193¹, 194, 194¹ – 194⁴, 196A1, 197, 207 - 209, 209¹-209⁴, 210 - 218, art. 228, art. 228A din Codul penal din 1936, republicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr.4 8 din 2 februarie 1948, cu modificările ulterioare și completările ulterioare.”

Apreciază că din multitudinea de înscrieri depuse, reiese clar și fără echivoc că tatăl său a fost condamnat nu pentru o activitate cu caracter fascist/și sau legionar, sau pentru că ar fi făcut parte dintr-o organizație de acest gen, ci pentru infracțiunea prevăzută și pedepsita de art. 193¹ Cod penal, pentru activitate contra clasei muncitoare, fiind infracțiune de drept cu caracter politic. Implicit pentru fapte care au avut drept scop împotrivirea față de regimul totalitar comunist instaurat la data de 6 martie 1945, așa cum reiese clar și fără echivoc din cuprinsul dispozițiilor legale menționate în art. 1 pct. (1), (2) din Legea nr.221/2009.

De asemenea, consideră că sunt incidente și prevederile art. 2 din cuprinsul Legii nr. 221/2009, conform cărora „toate efectele hotărârilor judecătorești de condamnare cu caracter politic prevăzute la art. 1 sunt înlăturate de drept. Aceste hotărâri nu pot fi invocate împotriva persoanelor care au făcut obiectul lor.”

Totodată, apreciază că sunt aplicabile și dispozițiile O.U.G. nr. 31/2002, completată și modificată prin Legea nr. 217/2015, la care a făcut trimitere pe larg în cuprinsul acțiunii introductive.

Caracterul subiectiv, nefondat al susținerilor părții adverse este cu atât mai evident pentru cazul în speță, cu cât Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Arad, prin reprezentanții săi, în cuprinsul întâmpinării formulate, nu amintește absolut nimic de aceste dispoziții legale, trecându-le total sub tăcere, ceea ce apreciază că întărește convingerea potrivit căreia le-a acceptat în mod tacit.

Cu privire la decizia MAI nr. din 28.02.1962 prin care tatălui său i s-a fixat domiciliu obligatoriu timp de 36 luni în com. Fundata Raionul Slobozia, învederează că, așa cum rezultă incontestabil din actele oficiale emise de CNSAS București, tatăl său a fost supus unei masuri administrative cu caracter politic, respectiv în continuare - deci după închisoare - i s-a fixat domiciliu obligatoriu timp de 36 luni în loc. Fundata Raionul Slobozia, de asemenea, pe criterii politice.

De altfel, susține că partea adversă recunoaște în cuprinsul întâmpinării faptul că tatălui său biologic i s-a aplicat măsură administrativă a domiciliului obligatoriu în perioada 05.03.1962 - 08.01.1963, măsură care potrivit dispozițiilor D.L.118/1990, se încadrează la art. I, alin. I, lit. d.

Față de cele arătate în cuprinsul acțiunii introductive, față de cele menționate în acest înscris, având în vedere situația reală din cazul în speță și prevederile legale ce-i sunt aplicabile, solicită admiterea cererii sale, astfel cum am formulat-o.

La data de 21.02.2022 reclamantul a depus la dosar precizări prin care reiterează cele invocate prin cererea de chemare în judecată.

În plus, mai arată că, partea adversă face trimitere la faptul că reclamantul nu ar fi suferit nicio persecuție, aspect nereal, având în vedere următoarele aspecte:

În anul 1940, după cedarea Ardealului, familia sa, compusă din tata MD - agent de poliție, mama MM - casnică și reclamantul MDI fiu, s-a mutat în Arad, reclamantul urmând cursurile primare și gimnaziale la Liceul de băieți - Moise Nicoară. Nu este primit la liceu din cauza dosarului, respectiv a faptului că tatăl său era deținut politic și este acceptat la Liceul comercial, de unde este eliminat, recomandându-i-se să urmeze o școală profesională. În ianuarie 1953 este adoptat de familia MI și AA - unchiul și mătușa sa, respectiv fratele mamei sale și soția acestuia. Cu noul nume reușește să termine liceul în anul 1956 și apoi devine student la Facultatea de filologie a Universității Babeș din Cluj. În anul III de studii, este exmatriculat din facultate întrucât s-a menționat că este fiul lui MD - contrarevoluționar - element dușmănos împotriva regimului - și este acuzat de fals în acte publice, pentru că nu a declarat numele tatălui său ci cel al lui MiI. Cu mari greutate și audiențe, după ce mama sa a fost la rectorul Universității Babeș - Bolyai din Cluj - Constantin Daicovici, este reprimit și în anul 1961 reușește să termine facultatea de filologie, primind o catedră la materia limba română, în localitatea .., la Școala generală de acolo.

Mai arată că, în luna mai 1962 este chemat la Securitatea din Oradea și ulterior a fost dat afară din învățământ și nu a mai primit niciun loc de muncă pe măsură pregătirii sale profesionale, toate acestea pentru faptul că era fiul unui fost deținut politic - un contrarevoluționar care a luptat împotriva regimului comunist.

S-a întors la Arad, unde nu a mai putut să lucreze decât în meserii mult inferioare, care nu au mai avut nicio legătură cu profesia sa, astfel, rând pe rând, a fost muncitor sezonier, laborant doar după câțiva ani, respectiv din 1964 a fost reprimit în învățământ.

Astfel, în raport cu reala situație din cazul de față, cu prevederile legale ce-i sunt aplicabile și la care a făcut trimitere atât în înscrisurile anterioare cât și în prezenta, apreciază că este o certitudine faptul că partea adversă a reținut o altă situație decât cea care a fost cu adevărat.

Consideră, așadar, că în nici un caz nu se poate pretinde de către părâtă că nu ar fi suferit nicio persecuție de pe urma tatăului său.

Apreciază că relevantă în prezenta cauză este și Decizia MAI nr. .. emisă de Ministerul Afacerilor Interne, în conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 337/11.03.1954 - act depus atașat acțiunii introductive - din care reiese următoarele: „Având în vedere materialele existente asupra activității desfășurate de condamnatul contrarevoluționar MD născut la 1900 în comuna .., regiunea Crișana, fiul lui F și A, studii 6 clase primare, fost polițist, căsătorit, are un copil... se fixează D.O. pe timp de 36 luni în com. Fundata Raionul Slobozia Reg. Bucuresti. Prezenta decizie intră în vigoare de la 05 martie 1962... Dată în București la 28.11.1962.”

Menționează că și în cuprinsul acestui act se menționează faptul că tatăl său a fost contrarevoluționar, întărindu-se astfel concluzia potrivit căreia a fost condamnat la închisoare pentru activitatea sa împotriva regimului comunist, a orânduirii sociale de la acea vreme și ulterior deportat

cu domiciliu obligatoriu, de asemenea, pe criterii politice datorită luptei sale împotriva regimului comunist. Se menționează în mod distinct că această Hotărâre a Consiliului de Miniștri nr. 337 din 11 martie 1954, este cu privire la reeducarea foștilor condamnați contrarevoluționari, care și-au ispășit pedeapsa.

La data de 10.03.2022 reclamantul a depus la dosar note de ședință prin care reiterează cele susținute prin acțiune și prin răspunsul la întâmpinare.

La data de 17.03.2022 pârâta a depus la dosar note scrise prin care arată că obiectul prezentei cauzei este o contestație împotriva deciziei nr. 1379/29.10.2021 prin care reclamantului i s-a respins stabilirea calității de urmaș potrivit art. 5, al. 5 coroborat cu al. 6 din Decretul-Lege nr. 118/1990, după părintele său biologic, MD.

Or, consideră că precizările și înscrisurile depuse fac referire la reclamant, iar nu la persecuția părintelui biologic decedat după care solicită dreptul.

Învederează că, actele de adopție au fost depuse la dosarul administrativ, iar cartea de muncă a reclamantului nu are nicio relevanță în cazul dedus judecătii, în condițiile în care nu solicită drepturile în calitate de titular, ci de urmaș după tatăl biologic.

Mai mult, faptul că părinții adoptivi au avut un copil, care este și moștenitorul acestora, nu are nicio relevanță în cazul dedus judecătii.

Reclamantul a solicitat stabilirea calității de urmaș în baza art. 5, al. 5 și al. 6 din DL nr. 118/1990, ca urmare a faptului că tatăl său biologic a fost persecutat pe motive politice, fiind privat de libertate în perioada: 10.03.1945 - 05.03.1962, situație ce se încadrează în prevederile art.1, al. 1 lit. a și pentru perioada 05.03.1962 - 08.01.1963 cât a fost deportat cu domiciliu obligatoriu.

Deși, motivul respingerii a fost legat de filiația contestatorului, raportat la solicitarea acestuia de încadrare în prevederile art. 5, al. 6 după părintele sau biologic, precizează că:

- MD a fost condamnat în baza art. 193/1 din Codul penal, infracțiune prevăzută printre cele cu caracter politic din Lg nr.221/2009, cu toate acestea din referatul MAI - Serviciul "C" nr. 14/819084/21.02.1962 (nedepus de către contestator la dosarul cauzei, dar depus la dosarul administrativ) reiese că „în anul 1920 s-a încadrat în poliție cu gradul de agent, activând până în anul 1945. În această perioadă a desfășurat o intensă activitate împotriva clasei muncitoare și a mișcării progresiste, urmărind, percheziționând, arestând și cercetând, cu care ocazie maltrata și schingiuita elementele urmărite pentru activitate progresistă.

Persoanele cercetate erau lovite de cel în cauză cu vene și tendoane de bou și bastoane de cauciuc și le suspenda pe două scaune cu ajutorul unui drug de fier, continuând să le aplice lovituri peste picioare. În urma acestor „tratamente" au încetat din viață sau au rămas mutilate o serie de persoane.”

Legea nr.221 /2009 invocată, reglementează însă o excepție prevăzută la art. 7 :

„Prevederile prezentei legi nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiuni contra umanității și persoanelor condamnate pentru că au desfășurat o activitate de promovare a ideilor, concepțiilor sau doctrinelor rasiste și xenofobe, precum ura sau violența pe motive etnice, rasiale sau religioase, superioritatea unor rase și inferioritatea altora, antisemitismul, incitarea la xenofobie.”

Conform acestei norme legale, dispozițiile Legii nr. 221/2009 nu se aplica persoanelor condamnate pentru desfășurarea unei activități bazate pe ură și violență, chiar dacă persoana în discuție a fost condamnată pentru una dintre infracțiunile prevăzute de art.1, al. 2, lit. a Cod penal din 1936, în speță art.193/1 Cod penal din 1936.

Așadar, chiar dacă instanța ar constata ca, contestatorul este îndreptățit sa beneficieze de drepturile prevăzute de DL nr. 118/1990, in calitate de copil, după părintele sau biologic, apreciază că infracțiunea pentru care a fost condamnat tatăl biologic nu are caracter politic.

Din înscrisurile depuse în probațiune eliberate de CNSAS nu reiese că acesta și-a exprimat în vreun fel protestul împotriva regimului comunist, doar că acesta abuzând de funcția sa de polițist a maltratat și schingiuit oameni, anterior instaurării dictaturii politice din 6 martie 1945.

Ca atare, apreciază că situația tatălui biologic, MD, nu se încadrează în prevederile art.1, al. 1, lit. a din DL nr. 118/1990.

Referitor la cea de-a doua persecuție suferită de tatăl biologic, respectiv domiciliul obligatoriu, precizează că, din toate înscrisurile eliberate de CNSAS referitoare la stabilirea domiciliului obligatoriu reiese că singura măsură administrativă aplicată tatălui biologic al este stabilirea domiciliului obligatoriu, nefiind nicio mențiune cu privire la deportare.

Astfel, învederează că, tatăl biologic al reclamantului, în perioada 05.03.1962 - 08.01.1963 a avut stabilit domiciliu obligatoriu, măsură administrativă care potrivit DL nr. 118/1990 se încadrează la art.1, al.1, lit. d.

La data de 17.03.2022 reclamantul a depus la dosar note scrise.

Cu privire la închisoare, precizează că, tatăl său MD a fost închis în perioada 10 martie 1945 - 05 martie 1962, după cum rezultă din următoarele înscrisuri oficiale primite de la Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității București:

- Referat emis de Ministerul Afacerilor Interne - Serviciul „C” cu nr.14/819084 din 21.02.1962, cu mențiunea M.A.I. Cabinet III nr.20808/N din 27.02.1962 STRICT SECRET, act care poartă în original ștampila CNSAS București din 29 aprilie 2010 și din care rezultă că tatăl său MD născut la data 1900 în comuna Alparea, Raionul Oradea, regiunea Crisana, fiul lui F și A, căsătorit, are un copil (respectiv pe reclamant), cu ultimul domiciliu.. a fost arestat la 1945 și condamnat la 17 ani detenție grea, pedeapsă care urmează a expira la 5 martie 1962;

- Nota Raport emisă de Ministerul Afacerilor Interne - Formațiunea 0606 Gherla, la data de 14 noiembrie 1961 - act comunicat de CNSAS București la data de 29.04.2010 și care poartă ștampila CNSAS în original - din care rezultă că tatăl său MD, fiul lui F și A , născut la 1900 în comuna Alparea, Raionul Oradea, Regiunea Crișana, a fost condamnat în baza art.193/1 Cod penal prin Hotărârea nr.158/1957 de Tribunalul Militar Suprem col. Militar la 17 ani temniță grea, la acea dată era căsătorit și avea un copil, iar pedeapsa expiră la 5 martie 1962.

Condamnarea la 17 ani de închisoare, inițial de către Tribunalul Militar Cluj prin sentința penală nr.125/28.01.1957 în dosarul nr. 1180/1956 și apoi prin Decizia nr.158/04.04/1957, de către Tribunalul Militar Suprem, s-a făcut în temeiul art.193/1 Cod penal din 1936, pentru o infracțiune de drept cu caracter politic, așa cum se menționează expres în art. 1 (1), (2) din Legea nr. 221/2009, tatăl său fiind contrarevoluționar, aspect recunoscut de autoritățile M.A.I în acea perioadă - anul 1962 - prin actele întocmite de acestea, luptând împotriva regimului comunist.

Cu privire la domiciliul obligatoriu din perioada 05 martie 1962 și până la 08.01.1963 când a decedat, dorește să facă dovada acestei masuri administrative cu caracter politic, potrivit art. 3, lit. a din Legea nr. 221/2009 cu următoarele înscrisuri:

- Act emis de Ministerul Afacerilor Interne cu nr. 825714 UM 0123 București din 28.02.1962, către Direcția generală a Miliției - Direcția evidența populației, înscris care poartă în original ștampila CNSAS București din 09.03.2021, prin care se făcea cunoscut că tatăl său - la acea data deținut în Penitenciarul Gherla - urmează a se elibera la 5 martie 1962 și i s-a fixat domiciliu obligatoriu pe timp de 36 luni în comuna Fundata Raionul Slobozia;

- Decizia nr. E/16390 emisă de Ministerul Afacerilor Interne la 28.02.1962 cu caracter strict secret - act primit de la CNSAS București la 03.02.2021, în care se arată: „În conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 337 din 11 martie 1954, cu privire la reeducarea foștilor condamnați contra - revoluționari care și-au ispășit pedeapsa. „CONDAMNATUL CONTRAREVOLUȚIONAR MD născut la 1900 în comuna Alparea Raionul Oradea, i se fixează D.O. (domiciliu obligatoriu) pe timp de 36 luni în com. Fundata Raionul Slobozia reg. Bucuresti. Prezenta Decizie intră în vigoare de la 5 martie 1962;

- FIȘE PERSOANĂ cu nr. .. - act care poartă ștampila CNSAS București din .. în original - și întocmită anterior stabilirii domiciliului obligatoriu în baza Deciziei E/16390, de unde rezultă că tatăl său MD- a fost condamnat la 17 ani temniță grea, iar ulterior i s-a stabilit domiciliu obligatoriu în comuna Fundata - Slobozia pe timp de 36 luni.

Consideră astfel ca prin actele depuse este stabilită în mod clar, cert perioada când a fost închis, respectiv 10 martie 1945 - 05 martie 1962, iar ulterior a avut domiciliu obligatoriu în perioada 05.03.1962 - 08.01.1963, când datorita condițiilor inumane la care a fost supus timp de 18 ani, fiind și bolnav, a decedat.

În ceea ce privește modul de calcul al perioadei cât a fost închis tatăl său și apoi a avut domiciliu obligatoriu, arată că, prin articolul 1(1) din Decretul - Lege nr. 118/1990 cu modificările ulterioare se stabilește:

ART. 1

„(1) Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

b) a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

c) a fost internată în spitale de psihiatrie;

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

e) a fost strămutată într-o altă localitate;

f) a participat în acțiuni de împotrivire cu arma în mână și de răsturnare prin forță a regimului comunist până la data de 31 decembrie 1964.”

ART. 4

„(1) Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b), e) și f) și alin. (2) au dreptul la o indemnizație lunară de 700 lei pentru fiecare an de detenție, strămutare în alte localități, deportare în străinătate sau prizonierat, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

(2) Persoanele care s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) și d) au dreptul la o indemnizație lunară de 350 lei pentru fiecare an de internare abuzivă în spitalele de psihiatrie sau de domiciliu obligatoriu, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.”

ART. 5

„(5) De prevederile alin. (6)-(9) beneficiază în mod corespunzător și copilul celui decedat după eliberarea din detenție, internare abuzivă în spitale de psihiatrie, după ridicarea măsurii domiciliului obligatoriu, strămutare, deportare sau prizonierat, în situația în care părintele său, deși ar fi avut dreptul, nu a beneficiat de prevederile prezentului decret-lege.

(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.”

Apreciază, totodată, că în prezenta cauză sunt aplicabile prevederile art. 5, alin. 6 din D.L.118/1990, astfel cum a fost modificat și completat.

Mai învederează faptul că, în cazul admiterii contestației, Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Sociala Arad, va emite o decizie privind acordarea dreptului în temeiul D.L.118/1990, în funcție de caracteristicile situației, iar ulterior Casa Județeană de Pensii Arad, va emite o altă decizie privind acordarea indemnizației în temeiul D.L.118/1990, așa cum reiese din cuprinsul actelor depuse la dosar.

Calculul perioadei se face pe ani, luni și zile, în mod fracțional, în funcție de perioada de detenție, respectiv domiciliu obligatoriu, în temeiul art. 1, alin. 1 din Decretul-lege nr.118/1990 completat și modificat, coroborat cu art. 4 și art. 5 din D.L. 118/1990, fiind atributul Casei Județene de Pensii Arad, conform unui program informatic național deținut de această instituție și care se aplică la nivelul întregii țări.

Trebuie menționat faptul că în cele mai multe cazuri, nu sunt doar ani întregi privind detenția, domiciliul obligatoriu (sau strămutarea, internarea în spitale de psihiatrie, cazurile expres menționate în art. 1, alin.(1) și (2) din D.L.118/1990 cu modificările ulterioare) și atunci se stabilește perioada de către Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Arad și se acordă indemnizația de către Casa Județeană de Pensii Arad în mod fracțional pe ani, luni, zile, așa cum rezultă din deciziile atașate alăturat.

Pe de altă parte, în privința calcului pe ani, luni, zile, există o similitudine ca și în cazul stabilirii drepturilor de pensie.

În concluzie, în raport cu situația din prezenta cauză, cu înscrisurile depuse și cu prevederile legale ce-i sunt aplicabile, solicită admiterea acțiunii, astfel cum a formulat-o, cu obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată generate de prezentul proces.

La data de 11.04.2022 reclamantul a depus la dosar concluzii scrise prin care reiterează cele arătate prin acțiune, prin precizare și prin notele scrise depuse la dosar.

Analizând cererea de față, prin prisma motivelor formulate și a probelor administrate, instanța reține următoarele:

Prin decizia nr. 1379 din 29.10.2021 pârâta a respins cererea reclamantului de acordare a drepturilor prevăzute de Decretul-Lege nr. 118/1990, întrucât din documentele depuse la dosar,

respectiv certificatul de adopțiune seria A.b nr.25530 eliberat de Sfatul Popular al orașului Oradea și certificatul de naștere seria Nd nr. 521986, reiese faptul că reclamantul a fost adoptat de către MI și MAA, care au devenit părinții reclamantului MDI și drept urmare, nu poate beneficia de drepturile prevăzute de Decretul-Lege. nr. 118/1990, având în vedere că aceștia nu au suferit nicio persecuție politică pentru ca solicitantul să poată fi încadrat în dispozițiile art.5 al.5-9 din Decretul-Lege nr.118/1990.

Potrivit art.5 alin. 6 din Decretul-Lege nr.118/1990: *„Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același cuantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.”*

Aplicând aceste prevederi legale, pârâta a apreciat că Decretul-Lege nu prevede situația copilului adoptat ca urmare a exercitării unor presiuni decurgând dintr-o condamnare politică, pentru a-l putea încadra pe reclamant în această situație.

Din mandatul de executare a pedepsei nr.214/12 aprilie 1957 rezultă că numitul MD, trebuia să execute o pedeapsă cu închisoarea pentru comiterea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art.193¹ alin.2 din Codul penal din 1936 timp de 17 ani în perioada 12 iunie 1945- 07 iunie 1962.

Din Referatul nr... din 21.02.1962 întocmit de Ministerul Afacerilor Interne – Seviul „C”, rezultă că numitul MD a fost arestat la data de 10 martie 1945 și condamnat la o pedeapsă de 17 ani de detenție grea, care urmează să expire la 05 martie 1962.

Din Decizia nr.E/16390 din data de 28.02.1962 rezultă că numitului MD i s-a fixat domiciliu obligatoriu pe timp de 36 de luni în comuna Fundata, raionul Slobozia, regiunea București începând cu data de 05 martie 1962.

Din Extrasul de moarte nr.1 emis la data de .. 1963 de către Comitetul executiv al Sfatului Popular al Comunei Fundata - Raionul Slobozia, Regiunea București, rezultă că numitul MD a decedat la data de 8 ianuarie 1963.

Coroborând aceste probe, instanța reține că, tatălui reclamantului, numitul M.D, a fost închis pe criterii politice timp de 17 ani în perioada 10.03.1945 – 05.03.1962 și apoi a avut domiciliu obligatoriu timp de 10 luni și 3 zile, în perioada 05.03.1962 - 08.01.1963.

Potrivit art.5 alin.6 din Decretul Lege nr.118/1990-republicat și cu modificările ulterioare, *„(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art.1 alin.(1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art.1 alin.(1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același cuantum cu indemnizația de care a beneficiat părintele său”.*

De asemenea, potrivit art.1 alin.1 litera a și d din același decret: *„Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:*

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămasă definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice”.

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu”.

Instanța reține că pârâta nu a contestat, în momentul emiterii deciziei atacate, caracterul politic al condamnării suferite de numitul MD, ci, faptul că reclamantul și-ar fi păstrat calitatea de fiu al acestuia după adopția sa de către numiții MI și M.A.A. și, implicit, calitatea de beneficiar al drepturilor conferite de dispozițiile Decretului-Lege nr.118/1990.

Instanța mai reține că, potrivit înscrisului intitulat „Certificat de adopțiune”, seria Ab nr. ..., acesta a fost încheiat la Sfatul Popular al orașului Oradea în data de 15 ianuarie 1953, iar, la acea dată, erau în vigoare dispozițiile prevăzute de codul civil din 1864 cu privire la adopție, având în vedere că doar în anul 1954 a intrat în vigoare Codul familiei.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 71 din 03.06.2011 pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Codului civil din 2009: *„Adopțiile încuviințate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil rămân supuse, în ceea ce privește validitatea lor, legii în vigoare la data când au fost încuviințate”.*

Așadar, instanța reține că dispozițiile Codului civil din 1864, privitoare la familie, implicit cele privitoare la adopție, au fost abrogate doar începând cu data de 01.02.1954, când a intrat în

vigoare Codul familiei prin Legea nr. 4/1953, care a fost abrogat definitiv prin intrarea în vigoare a Noului Cod civil din 2009 la data de 01.10.2011. Prin urmare, la data de 15 ianuarie 1953, la care a fost adoptat reclamantul, erau în vigoare dispozițiile Codului Civil din 1864 cu privire la adopție.

Ori, potrivit dispozițiilor art. 312 și art. 313 din Codul civil din 1864 incidente în cauză:

„Art.312 - Adopțiunea va da celui adoptat numele (de familie) adoptatorului, pe care îl va adăuga la adevăratul său nume, putând însă pune numele de familie al adoptatorului și înainte de adevăratul său nume de familie, dacă astfel va urma tocmeala.

Art. 313 - Cel adoptat va rămânea în familia sa firească, în care își va păstra și toate drepturile sale; cu toate acestea căsătoria este proprită”.

Așadar, potrivit acestor dispoziții legale, cel adoptat va rămâne în familia sa firească, în care își va păstra și toate drepturile sale. Ca atare, reclamantul deși adoptat la 15 ianuarie 1953, totuși nu și-a pierdut legătura de fiu cu tatăl său biologic MD și, în consecință, nu există niciun motiv pentru care să nu-i fie acordate drepturile prevăzute de lege pentru tatăl său, conform art.5 alin.6 din Decretul-Lege nr.118/1990.

În ce privește susținerile pârâtei că tatăl reclamantului ar fi desfășurat activitate legionară și că nu i s-ar cuveni drepturile prevăzute de Decretul-Lege nr.118/1990 instanța reține că, potrivit definiției date de art.2 lit.a din OUG nr.31/2001, privind interzicerea organizațiilor, simbolurilor și faptelor cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni de genocid contra umanității și de crime de război, cu modificările ulterioare, „prin organizație cu caracter fascist, legionar, rasist sau xenofob se înțelege orice grup format din trei sau mai multe persoane, care își desfășoară activitatea temporar sau permanent, în scopul promovării ideilor, concepțiilor sau doctrinelor fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe, precum ura și violența pe motive etnice, rasiale sau religioase, superioritatea unor rase și inferioritatea altora, incitarea la xenofobie, recurgerea la violență pentru schimbarea ordinii constituționale sau a instituțiilor democratice, naționalismul extremist. În această categorie pot fi incluse organizațiile cu sau fără personalitate juridică, partidele și mișcările politice, asociațiile și fundațiile, societățile reglementate de Legea societăților nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte persoane juridice care îndeplinesc cerințele prevăzute la prezenta literă”. Ori de nicăieri din actele dosarului nu rezultă că tatăl reclamantului, numitul MD, ar fi desfășurat o asemenea activitate.

De altfel, conform art.1 alin.1 și 2 lit.a din Legea nr.221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, „(1) Constituie condamnare cu caracter politic orice condamnare dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pronunțată în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, pentru fapte săvârșite înainte de martie 1945 sau după această dată și care au avut drept scop împotrivirea față de regimul totalitar instaurat la data de 6 martie 1945. (2) Constituie de drept condamnări cu caracter politic condamnările pronunțate pentru faptele prevăzute în: art.185 - 187, 190, 191, 193¹, 194, 194¹ - 194⁴, 196¹, 197, 207 - 209, 209¹ - 209⁴, 210 - 218, 218¹, 219 - 222, 224, 225, 227, 227¹, 228, 228¹, 229, 230, 231¹, 258 - 261, 267, 268⁷, 268⁸, 268¹², 268¹⁴, 268²⁹, 268³⁰, art. 284 ultimul alineat, art. 323 - 329, 349, 350 și 578⁶ din Codul penal din 1936, ...”.

De asemenea, potrivit art.2 din Legea nr.221/2009 „Toate efectele hotărârilor judecătorești de condamnare cu caracter politic prevăzute la art.1 sunt înlăturate de drept. Aceste hotărâri nu pot fi invocate împotriva persoanelor care au făcut obiectul lor”, astfel încât sentința penală de condamnare a tatălui reclamantului pentru comiterea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art.193¹ alin.2 din Codul penal din 1936 este înlăturată de drept.

Totodată din analiza art.14 din Decretul Lege nr.118/1990-republicat și cu modificările ulterioare, care prevede că „Prevederile prezentului decret-lege nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiuni contra umanității sau celor în cazul cărora s-a dovedit că au desfășurat o activitate fascistă și/sau legionară în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel, precum și copiilor acestora”, rezultă că este necesar să se dovedească concret faptul că persoanele condamnate au desfășurat o activitate fascistă sau legionară, nu doar să se extragă un cuvânt sau o frază dintr-o sentință penală sau dintr-un al act de urmărire emis de autoritățile comuniste, Prin urmare nu pot fi primite referirile pârâtei la referatul MAI - Serviciul “C” nr. ..1962 întrucât acestea nu reprezintă o dovadă efectivă a desfășurării unei activități legionare de către tatăl reclamantului, ci, o frază extrasă dintr-un referat al autorităților comuniste.

Prin urmare, instanța reține că, în cazul tatălui reclamantului, numitul MD, nu s-a dovedit desfășurarea niciunei activități fasciste sau legionare.

Din cele ce preced, instanța va admite acțiunea reclamantului, va anula, în tot, Decizia nr. emisă de pârâtă și va obliga pârâta la emiterea unei noi decizii pe numele reclamantului prin care să-i stabilească acestuia calitatea de beneficiar a drepturilor prevăzute de art.5 alin.6 din Decretul-Lege nr.118/1990, în calitate de urmaș al tatălui său, numitul MD, închis pe criterii politice timp de 17 ani în perioada 10.03.1945 – 05.03.1962 și apoi cu domiciliu obligatoriu timp de 10 luni și 3 zile, în perioada 05.03.1962 - 08.01.1963.

Totuși acțiunea va fi considerată ca admisibilă în parte, dat fiind faptul că, în cazul măsurii domiciliului obligatoriu, perioada de persecuție politică efectivă a tatălui reclamantului nu a fost de 36 de luni cum a cerut reclamantul, ci de 10 luni și 3 zile, în perioada 05.03.1962 - 08.01.1963, pentru că tatăl reclamantului a decedat la data de 08.01.1963, mai repede decât perioada stabilită pentru domiciliu obligatoriu (respectiv 36 de luni) și despăgubirea se acordă pentru durata persecuției efective, așa cum rezultă din dispozițiile art.4 din Decretul-Lege nr.118/1990 și nu pentru durata scriptică pentru care s-a stabilit.

Întrucât reclamantul a solicitat și justificat cheltuieli de judecată, în sumă de 1500 lei, reprezentând onorariu de avocat, instanța în baza dispozițiilor art.453 din Codul de procedură civilă, va obliga pârâta la plata cheltuielilor de judecată către reclamant în sumă de 1500 lei, reprezentând onorariu de avocat.